

ведетая тщательный уход, оборот хозяйства у тополевых культур 25 лет, рубки предварительного пользования не предусматриваются. В условиях Венгрии рекомендуется производить посадку тополей в более густой сети (4×4) а оборот хозяйства установить в более длинный срок (40 лет).

Опытному делу предстоит обязанность вырастить лучшие по силе роста и качеству древесины а также устойчивые к вредителям новые породы тополей. Эту задачу можно решать: путем: 1) выведения искусственных гибридов; 2) изыскания естественных гибридов; 3) и освоения чужеземных пород и 4) отбором экземпляров с хорошими свойствами. Предложения: рекомендуется заложить опытно-селекционные участки; достать современные средства для обрезки сучьев, поощрить скощения с зарубежными научно-исследовательскими институтами и изыскать методы использования менее ценной древесины тополя путем химической переработки.

L'importance forestière du peuplier. — En Europe Occidental on plante les peupliers avec un espacement de 6×6 m en utilisant les intervalles pour des gazonnements ou plantation d'aune comme sous-bois. Les tiges des peupliers sont bien soignées, leur révolution est de 25 ans et il n'y a pas d'exploitation intermédiaire. En Hongrie l'espacement de 4×4 m et la révolution de 40 ans sont conformes aux buts; on y pratique aussi d'exploitations intermédiaires.

La tâche des recherches est de produire encore des meilleures espèces, plus résistantes, par voie de: 1. croisement artificiel, 2. découverte d'hybrides du croisement spontané, 3. introduction des essences étrangères et 4. choix individuel des variétés.

Pour faire développer la culture des peupliers dans le pays il sont nécessaires les mesures suivantes: création des places d'essai, acquisition des instruments d'élagage, établissements des relations avec les instituts de recherches de l'étranger et utilisation chimique du bois de moindre valeur du peuplier.

The Significance of Poplars in Forestry. — The climatic conditions of Western Europe require a planting distance of 6×6 or 8×8 meters. The spaces are utilised by grazing or underplanting with alder. The poplar trees are carefully pruned, the rotation is short (25 years) and no thinnings are applied. In Hungary a smaller planting distance (4×4 m) and a longer rotation (40 years) is more suitable; thinnings are necessary.

The task of further investigations is to find new, faster growing and more resistant species of better quality by: 1. artificial hybridizing, 2. detecting natural hybrids, 3. acclimatization of foreign species and 4. individual selection.

Suggestions for Hungarian forestry: establishment of experimental plots, controlled slip growing, acquiring of modern pruning tools, connection with foreign special institutions and chemical utilizing of poplar wood not suitable for other purposes.

Die forstwirtschaftliche Bedeutung der Pappel. — Den klimatischen Verhältnissen in Westeuropa entspricht ein Verband von 6×6 oder 8×8 m mit Grasnutzung oder Erlenunderbau. Die Pappelstämme werden sorgsam gepflegt, der Umtrieb beträgt 25 Jahre, Vornutzungen gibt es nicht.

In Ungarn ist ein engerer (4×4 m) Verband und längerer Umtrieb (etwa 40 Jahre) zweckdienlicher; Durchforstungen sind unentbehrlich.

Der Forschung obliegt die Pflicht neue Arten mit rascherem Wuchs, besserer Holzbeschaffenheit u. grösserer Widerstandskraft hervorzubringen, usw. durch: 1. Erzeugung von künstlichen Hybriden, 2. Aufsuchen von entsprechenden natürlichen Kreuzungen, 3. Einbürgerung fremdländischer Arten u. 4. individuelle Auswahl auf Grund bester Eigenschaften.

Vorschläge: Anlage von Versuchsflächen, kontrollierte Stecklingszucht, Beschaffung von zeitgemässen Astungswerkzeugen, Erfahrungsaustausch mit ausländischen Forschungsinstituten u. chemische Verwertung des schwachen Materials.

A SZÁLALÁS LEHETŐSÉGEI HAZÁNKBAN

Blickhardt József

934.957.3

Roth Gyula szerint *Biolley* fát akart termelni a lehető legnagyobb mennyiségben és a lehető legnagyobb értékkel, de a lehető legkisebb költséggel.

A mai magyar erdőgazdaság célkitűzése ugyanez. *Biolley* célját a szálaló-üzemmód alkalmazásával érte el.

Roth „Erdőművelés”-a szerint a szálalóerdőben követett eljárás alapja a fatöke s az évi növedék pontos megállapítása. Csak akkora fatöke hagyható, amekkora erőteljes fatermelésben tartható, s amely a legnagyobb évi növedéket adja. A fő-, közép-, aljára s töltelékre felosztott állomány legszakszerűbb arányát a helyi viszonyok állapítják meg. Elvben a főfára az állomány fatömegének a fele esik.

A területen minden kor, alak, nagyság képviselve van, egymástól nem merően elválasztva, hanem az egész területen elosztódva. A főállományt rendszerint különálló egyes fák képviselik. A közép-állomány csoportokban, az alja nagyobb fajokban található, a töltelék pedig az egész területen kisebb-nagyobb tömegben fordul elő.

A talaj állandóan beárnyékolva és védve van a napsugarak ellen. Így a talaj termőképessége a legnagyobb fokot érheti el.

A termelés előzetes átválogató kijelölés alapján az egész területen folyik. A kijelölés — az erdőápolás kifinomult eljárási szabályai szerint — a legnagyobb gondal s a legjobban fejlődő fák visszahagyásával történik.

Minden korosztály képviselve lévén, az áterdölések, ápolóvágások összefolynak az arra megérett anyag kivágásával, nincs tehát külön elő- és külön főhasználat, hanem csak az évi vágásra előírányzott fa kitermelése, elvileg minden évben s az egész területen.

A fiatalosok betelepülésének elősegítésére s kezdetből legkedvezőbb fejlődési lehetőségekben való részesítésére különleges gondot nem fordítanak. A fiatalos betelepülése a szálalóerdő-üzemmód magától értetődő következménye. A kezdetben elnyomott fiatalos az idejében történő felszabadítás után technikailag értékesebb szerkezetű faválasztékok anyagát termeli.

Az üzem mód alkalmazásának alapfeltétele a szakszerűen kiépített úthálózat, az iskolázott személyzet s a munkavállalók begyakorlottsága.

Szálaló üzem módban elegendő állományok is kezelhetők ugyan s kezelhetnek is, természetének

azonban mégis a fényigényes és árnyéktűrő fajokból összetett elegyes állományok felelnek meg leginkább. Tiszán fényigényes fajok elegyes állományaiban ez az üzem mód nem válik be, mert a talaj könnyen gyomosodik, romlik, s a fatermelés csökken, tisztán árnyéktűrő fajok elegyes állományaiban azonban sikerrel alkalmazható.

Erdőművelési tudásunk mai fokán kikísérletezett ténynek kell elfogadnunk, hogy a szálaló-üzemmód a legalkalmasabb a fenyesek s a fenyőfajokkal elegyes állományok esetében a legjobb szerfaminőség eléréséhez. Ez egyben alá is támasztja a Gazdasági Főtanács rendelkezését, amely szerint az északhegyvidéki erdők szálaló-üzemmódban kezelendők.

Az Egri Erdőgazdasági N. V. mérlegeli az eddigi üzem módokról a szálalóerdőre való áttérés lehetőségeit, s az arra legalkalmasabbnak vélt egyelőre két állományába szakbizottságot hívott meg. Az egyik állomány a szilvászvárad, a másik a fényespusztai erdőgazdálkodás kerületében van.

Minden esetleges félreértés elkerülése érdekében megjegyzem, hogy az alábbiakban a saját eigondolá-saimnak adok kifejezést s távolról sem célo-m a bizottság véleményének elébe vágni.

I. A szilvászvárad erdőgazdálkodás bejárt állományait nyugatról a Keskeny-rét és Feketesárrét, északról a Feketesár—Hutarét közötti műút, majd a Hutarét—Csurgó közötti út, keletről a miskolci erdőgazdálkodás erdei, délről pedig a gyertyánvölgyi, bükkzsérci s felsőtárkányi erdőgazdálkodások határolják. Ez a terület kerekén 1000 kat. hold s a 790—940 méter tengerszín feletti magassági övezetben van. A terület 14%-a a III., 58%-a a IV., 28%-a az V. termőhelyi osztályba tartozik, a talajviszonyok tehát általában gyengék.

A korosztályok közül az I. még csak kevésbé van képviselve, a III. teljesen hiányzik, a II. korosztályba tartozik az állomány 6%-a, a IV.-be ugyan-csak 6%-a, az V.-be pedig 49%-a. Az állomány 39%-a 101 évnél idősebb. A IV., V. és VI. korosztályt egyetlen, legnagyobb részét makkról kelt bükkös alkotja, a III. korosztályban a természetes úton betelepült juhar, kőris és szil is képviselve van.

Hiányzik a terület feltártságának szükséges foka.

Megállapítható, hogy az állomány mind szerke-zeti, mind összetétel szempontjából igen távol áll a szálalóerdőtől. Hogy azá lehessen, hosszú előkészü-leti munka s idő szükséges.

Az eddig folytatott üzem mód a fokozatos fel-újítógázás, amelynek eredményeként az eddig is egyetlen bükkállományok helyén újból egyetlen bükkállományok keletkeznek, s ezekben a korfokok számát az előkészítő- és végvágás között eltelt évek száma határozza meg. Hiányzik tehát a korfokok változatossága. A fokozatos felújítógázás alkalmazá-sával keletkezett fiatalos közel szintes s a későbbi évek folyamán egészen szintessé válik, vagyis a koronák közel egy sávba kerülnek, ellentétben a szálaló-erdő állományával, amelyben a fák koronái hullámo-san helyezkednek el s a nagyobb felületnél fogva több napfényt tudnak a fatermelés érdekében érté-kesíteni.

A fadöntés a fokozatos felújítógázás esetén is a lehető legnagyobb gonddal történik, a kárt nem okozó kiközéltetés kíméletességének azonban határt szab a másod- és harmadrangú utak hiánya. A fa-szerűlések, bélkorhadt fák gyakoriak.

A törekvés ugyan az, hogy az egyes vágásokat makktermő években végezzék, ennek során azonban

gyakran előfordulnak még fel nem újult terület-foltok, amelyeket rövidebb-hosszabb ideig fedetlenül ér a napsütés.

A kivágandó fák kijelölése ugyan elméletben az átválogatás, tehát a selejtes anyag eltávolítása elvei szerint történik, a gyakorlat azonban kénytelen a jelenlegi keresletnek s a szerfakihozatal emelésére irányuló törekvésnek engedményeket tenni, s így olyan fákat is kivágnak, amelyek meghagyása még megokolt lenne.

Ezidőszerint még nincsenek megbízható adataink arra, hogy egy szakszerűen elvégzett fokozatos fel-újítógázás esetén az egy kat. holdra eső fatömeg hogyan aránylik a szálalóerdő-üzemmódban kezelt azonos összetételű állomány területegység-fatömegé-hez. Azt sem tudjuk, hogy a fák fatömegnövekedését melyik eljárás segíti elő inkább. Annyit azonban ki-kísérletezett ténynek fogadhatunk el, hogy a talaj termelékenységének legmagasabb fokát a szálaló-erdőben érhetjük el, s az ezzel az eljárással bevezet-tett kifinomult erdőápolási elvek minden egyes fa szerepét mérlegelő alkalmazása a „fahízalási” lehe-tőség felsőfokát jelenti.

Elegyes állomány nevelése lévén a célunk, cél-szerű lenne a szilvászvárad bükkösökbe a már helyenkint betelepült kőris, juhar és szil mellett a lú-c, jegenyé s vörösfenyő betelepítése.

A felsorolt fajok elegyarányát a Tudományos Intézet az Erdőgazdasági NV.-tal közösen állapítaná meg.

Az első teendő lenne a kijelölendő terület határainak pontos megállapítása, térképezése, a másod-és harmadrangú utak kitűzése és megépítése. A ki-közéltető utak emelkedések nélkül, lehetőleg egyenle-tes eséssel volnának megtervezendők. A kiközéltetésnek télen, lehetőleg magas hóállás idején kellene megtör-ténnie. Az utak egyszerű földutak lehetnének. Fontos lenne a rakodók helyének szakszerű kijelölése is. Ezt követné a felsorolt fajok mesterséges úton csemetével való fokozatos betelepítése. Az árnyékolást jól tűró lú-c, jegenyé- és Douglasfenyő alátete-lítéssel volna behozandó. A csemetéket az álló fák tövébe, sziklák védelmébe, s általában oly helyekre kellene ültetnünk, ahol legkevésbé esnek a döntés és a kiközéltetés irányába. A vörösfenyő igen fény-igényes, betelepítése tehát csak naps foltokra és csoportosan történhetne. A lú-c- és jegenyefenyőt az annyira szükséges ágtisztulás érdekében célszerű lenne úgy telepíteni, hogy az egyes csemetéket bükk-csemeték fogják körül. Ugyanis az ágtisztulás ezek-nek a fenyőknek az egyetlen csoportjaiban sokkal később kezdődik meg, mint a bükkök közé ékelt egyes fenyőkön. A terület bükkel már betelepült, to-vábbá köves, az állandó árnyékolást s javítást külö-nösen igénylő foltjain hagyjuk meg, illetve pártol-juk a bükköt.

Az aláteteplítéseket elvileg évente mindaddig kel-lene folytatni, míg az első telepítés fajtái el nem érik a magtermőkort, a további, immár természetes felújításról már ők maguk fognak gondoskodni.

Igen fontos feladat a terület valóságos fakészle-tének, illetve az egy kat. holdra eső fatömegének meg-állapítása, és pedig törzsenkinti részletes felvétel alapján. Ennek során a terület kb. 1%-án (átlagáló-mány) a felmért törzsek megszámozandók is lenné-nek. Az évente kitermelhető fatömeg megállapítása érdekében szükséges lenne az évi növekedés pontos ki-számítása. Amíg ez nem ismeretes, az átlagos folyó-növedék volna felvehető. A törzsenkinti felvételt öt-évenként meg kellene ismételni.

A felvétel eredményeinek kiértékelését követően a terület állományának a nyilvántartóban főfák, középfaák, aljfák s öltelékfaák osztályára való elkülönítése. Az egyes osztályok mellmagassági vastagsági mérethatárait a Tudományos Intézet az Erdőgazdasági NV-tal együtt egységesen állapítaná meg. Az eljárás végrehajtásában s az eredmények feldolgozásában a Tudományos Intézetnek egyébként is vezető, irányító szerep volna biztosítandó.

Az egyes osztályok közötti arány, s az állomány egyes fájának valóságos állapota határozná meg a további teendőket, amelyek a helyi viszonyok függvényei. Ugyanis az egy kat. holdra eső, vágás szempontjából figyelembe jöhető fatömeg nem lehet túlságosan kevés, mert hiszen ez adja az évi növedéket, de nem lehet igen nagy sem, mert a gyengébb anyagot erős elnyomás fenyegetné, s ez veszélyeztetné ezen anyagnak a jövőben való kedvező kialakulását.

A felsorolt feladatok elvégzését követné a kivágandó törzsek kijelölése. A kijelöléskor figyelmen kívül nem hagyható szempontokat (mellmagassági átmérő, magassági növekedés, piacra való érettség, kevésbé jó alak, gyenge vagy megakadt fejlődés, fejlődésképes fák elnyomása, villásság, betegség, az oldalárnyékolásban való szerep, a szomszédos, jól fejlődő fákat magassági növekedésre készítő, illetve abban akadályozók, koronazárásban, talajtakarásban nélkülözhetetlenek s nélkülözhetők, a korai felszabadítást igénylő betelepített fajoknak nyomni kezdők, stb., stb.) a Tudományos Intézet állítaná össze, hogy a kijelöléskor elkerülhetetlen egyéni mérlegelést irányítsa.

Nem kell külön hangsúlyozni, hogy a vágásra kijelölendő fák ledöntését, legallyazását, kiközéltetését a legnagyobb gonddal, külön iskolázott munkavállalókkal kellene elvégeztetni.

A Szilvásváradon megtekintett, ezidőszerint általában vágásra érett bükkösök érzékeny növedékesztés nélkül már csak kb. 30—40 évig tarthatók fenn. Ezalatt az idő alatt az újonnan kialakított egyes állományban 30—40 új korfok jutott képviselőhöz, s eltűnt a jelenlegi idős bükkállomány utolsó törzse is belőle. Az új állomány legidősebb fái is csak az elkövetkező években kezdenék elérni a magtermő kort. Az új állományban a kijelölés egyelőre még gyéritésre, áterdősítésre, tehát a legértékesebb törzsek kímélésére, pártfogására történne, s amint már meggyeztünk, az új fajok betelepítése az előzetesen megállapított terv szerint még folyamatban lenne. Ezt lehetővé teszi az a tapasztalati tény, hogy a jegenyé- s lúcfenyő 20, sőt 30 évig is megtartja élet- s fejlődőképességét az erős beárnyékolásban, s a felszabadítás után értékes törzset fejleszt. Az új állomány haladna azon állapot felé, amelyben már alkalmas lesz a szálalóerdő-üzemmód bevezetésére s ezt az állapotot további 50—60 év múlva el is érné. (A bükkőstalajra betelepített lúcfenyő s jegenyé első nemzedékének vágásfordulója rendszerint rövidebb a szokottnál.)

Az átmeneti idő alatt a szünetelő szálalóerdő elvei volnának az irányadók s a megadott viszonyokra alkalmazandók.

II. A fényespusztai erdőgondnokság megtekintett állományai a Károlyvágás, Mogyorósorom, Lipót, Csatornavölgy, Nyirjes nevű erdőrészek, amelyek a 69—73, 119—124 tagokban vannak kerekben 326 kat. hold területen. Ennek a területnek 4.6%-a az I., — 50%-a a II., — 32%-a a III., — 13.4%-a a IV. termőhelyi osztályba tartozik. A terület 83.9%-át bükk, 7.2%-át gyertyán, 6.8%-át kocsántalantölgy, 0.1%-át éger, 1.6%-át erdefenyő, 0.4%-át pedig lúcfenyő, sáma- és vörösfenyő borítja. A fenyők átlag

10 évesek. Az I. korosztályba az állományok 2.3%-a, a II.-ba 8%-a, a III.-ba 27.9%-a, a IV.-be 8.4%-a s az V.-be 53.4%-a tartozik. A terület a 400—800 m közötti tengerszín feletti magassági övezetben van.

A szálalóerdő főbb sajátosságait tekintve a fényespusztai állományról a következők állapíthatók meg:

Az összes korosztályok képviselve vannak. A köztük lévő aránynak a szálalóerdő szempontjából tekintett célszerűségét a részletes fölvétel hivatott eldönteni. A korosztályok a természetben ezidőszerint még többé-kevésbé élesen vannak egymástól elkülönítve, bár egészben véve a kép sokkal kedvezőbb a szilvásváradnál, s a „főfának” vehető V. korosztály területe több mint fele az egész területnek.

A fiatalos betelepülése helyenkint már megkezdődött, a talaj azonban még nem érte el az állandó beárnyékoltság szükséges fokát. Ugyancsak kezdetét vette egyes fajok betelepítése is, az idősebb bükkösök azonban még elenyevlőnek.

Az áterdősítés ezidőszerint még különállóan folynak a területileg is elkülönült főhasználatoktól.

A terület utakkal még nincs feltárva.

Nézetem szerint ez a terület egészben mind szerkezet, mind összetétel szempontjából aránylag közel áll a szálalóerdőhöz, s arra a szükséges átmeneti munka elvégzése s idő eltelté után teljesen alkalmas is lesz. A szükséges munkák az eddigi erdőrészt és taghatárokat megszüntével az egész területen volnának párhuzamosan elvégzendők.

A munkák menetrendje megfelelően a szilvásvárad területtel kapcsolatban már vázolttal.

A területen — figyelemmel az általában kedvező termőhelyi viszonyokra — a kocsántalantölgy, hárs, korajuhar, magaskörnis, gyertyán, Douglas-, erdei-, jegenyé-, lúcfenyő- és vörösfenyő, és a 4—500 méteres övezetben — az amerikai-dió is megtelepíthető lenne. Az elegyarányt a Tudományos Intézet állapítaná meg az Erdőgazdasági NV. meghallgatása után, amely ezeknek a fajoknak az ötéves erdősítési tervben szerepet szánt.

A korosztályok megoszlása lehetővé tenné a vastagsági osztályok mellmagassági átmérők szerinti kedvező kiképzését s az eljárás folyamán ú. n. széthúzását. Éppen a széles korkülönbségek következtében. A részletes fölvétel megmutatná az egyes osztályok egymáshoz való valóságos viszonyát s egyben előírná a szükséges teendőket is.

Kb. 40 év múlva eltűnné a mai V. korosztály s helyébe kb. 40 új korfok lépne. A meglévő többi korosztály ugyancsak két korosztállyal lenne öregebb, úgy, hogy a területen újból mind az öt korosztály képviselve lenne, de az időközben bekövetkezett betelepülések s betelepítések az egy-egy korosztály területét szabályozná s közelebb hozná az elérni kívánt arányhoz. Az V. korosztály területe az egész terület fele alá süllyedne, ez értékes tanulságokra adna alkalmat a növedékképződés szempontjából.

Nézetem szerint ezen a területen már most meg lehetne kezdeni a szálalóerdő elveinek gyakorlati alkalmazását, annál is inkább, mert az egész területen csak kb. 4—5 holdon van olyan állomány, amelynek a kitermelése az üzemterv szerint sürgős.

Amint látjuk, a szálalóerdő-üzemmódra való átérés korántsem könnyű feladat s hosszú időt, hosszú s gondos előkészületet, rendszeres munkát s anyagi áldozatokat követel. Ez az idő általában annál hosszabb, mennél távolabb áll az átalakítandó állomány mai szerkezete s összetétele a szálalóerdőtől, leg-hosszabb tehát az egész fiatal s egész öreg állományok esetében.

A szilvászvárad és a fényespusztai területeken az új üzemmódra való áttérés első részének következményei a következők lennének:

a) új, a mai elegyetlennél sokkal értékeesebb elegyes állományt kapnánk, amely azonban még csak a későbbi időkben érné el a szájalóerdő valódi szerkezetét s összetételét;

b) anyagi áldozatok árán elérnénk a terület teljes feltártságát s a kezelő személyzet iskolázottságát;

c) útban lennénk a talaj legmagasabb fokú termelékenységének eléréséhez, illetve az adott viszonyok között elérhető legnagyobb évi növedékhez;

d) az eljárás kezdetén erősen csökkenne, a további években azonban fokozatosan javulna a szerfalkihozatali százalék.

Téves lenne tehát az a föltevés, hogy a szájalóerdő-üzemmódra való fokozatos áttérés már pár év lefolyása után az erdőüzemek jövedelmezőségét megsokszorozza. A szájalóerdőre való áttérés tehát tulajdonképp jelentékeny munkatöbblet s anyagi áldozatok vállalása a jövő érdekében. De az áldozathozatal ebben az esetben nemzetgazdasági s lelkiismeretbeli kötelesség, amelynek határát az ország teherbíró-képessége, ütemét pedig a hivatásuk magaslatán álló képzett erdőgazdák száma határozza meg.

A szájalóerdő tulajdonképeni célja a több- és jobbtermelés, tehát pontosan az, ami a 3 éves és az 1950 január 1-én induló 5 éves tervé; az egész erdőterületre s annak minden korszállására kiterjesztett alakja annak, amit a miskolci erdőigazgatóságban az első világháború után Fejes József és munkatársai a szájalóválasztás haszonfagyasztás bevezetésével olyan szakszerűen végeztek.

Amíg ezzel az üzemmóddal — hangsúlyozottan svájci viszonylatban — kat. holdankint 4, sőt több m^3 évi növedéket értek el, addig a mai magyar erdők évi növedéke átlag nem egészen $1 m^3$. Ebben van az eljárás nagy gyakorlati fontossága. Úgy hiszem, nem utópia az északkegyvidéki erdőkben az évi 3—3.5 m^3 -es évi átlagos növedék elérése. Nem hagyható tehát figyelmen kívül a mai magyar erdők állapota, a rontott, a kimerült sarjerdők nagy területe. Nem véletlen, hogy a népidemokráciák közül Lengyelország s Bulgária máris elkötelezték magukat a szájalásnak.

Úgy vélem, hogy a szájalóerdőre alkalmas, de még föl nem tárt, ezidőszerint tehát gyakorlatilag hozzáférhetetlen állományok fokozatos feltárására a fentebb előadottakat figyelembe vevő terv volna készítenendő, illetve a már feltárt erdők úthálózata a valóságos szükséglet szerint másod- és harmadrendű utakkal, szállítási berendezésekkel lenne tervszerűen, fokozatosan és gazdaságosan kiegészítendő. Azokban a szájalóerdő-üzemmódra alkalmas állományokban, amelyekben a feltártság foka azt megengedi, a szájalást máris be kellene vezetni. Ezzel párhuzamosan a sarjerdőket szálerdőkkel kellene átalakítani.

A munkavezető, munkavállalók iskolázása és szolgálati megerősítése, a legalkalmasabb szerszámok, eszközök kiválasztása, a szájalóerdőként keze-

lendő erdőkre vonatkozó utasítások erdőrendezősségi vonalon való kidolgozása, a drága eredményeket veszélyeztető vadkárok, erdőkárok kiküszöbölése, a legetetés, makk- és alomszedés rendezése, a népnek iskolai rendszeres felvilágosítása, a fák és az erdő szerkezetére való nevelése, a meteorológiai megfigyelő állomások sűrítése: mind-mind olyan kérdések, amelyek helyes megoldása az előfeltétele a kiharcolandó eredményeknek.

Figyelemmel északkegyvidéki erdeink jelenlegi állapotára és a hazai klimatikus viszonyok sajátosságaira, nem utolsó sorban mostohaságára, úgy hiszem, hogy az eljárások s megfigyelések során, főleg a csereszekben és tölgyesekben kialakulhatna a szájalóerdő-üzemmód magyarországi változata, mely a jövő szempontjából felbecsülhetetlen értékű adathalmazt szolgáltatna az utódoknak s a népi demokráciának erdőgazdasági vonalon is maradandó emléket állítana.

Les possibilités de jardinage en Hongrie. — L'Entreprise Nationale forestière de Eger a désigné deux peuplements forestiers dans son district pour le but d'y faire des expériences du méthode de jardinage.

Sur la base d'une conférence faite sur place par le professeur Roth, l'auteur expose les conditions dont l'accomplissement est absolument nécessaire pour la réussite de l'application du méthode du Biolley. Il constate que les travaux dans un de ces peuplements, peuvent être commencés aussitôt, tandis que dans l'autre il faut d'abord faire des préparatifs. Il indique les avantages et l'efficacité du jardinage: des peuplements mixtes de haute valeur, culture rationnelle des boutures, approfondissement de la connaissance technique du personnel, conservation sur le plus haut niveau de la productivité du peuplement et de la station forestière, augmentation de la production du bois d'oeuvre.

Перспективы выборочной рубки в условиях нашей страны. Лесохозяйственное народное предприятие в Эгер — отвело на территории своего объезда 2 опытных участка в целях освоения выборочной рубки по методу Биоллея. Автор на основании учета всей лесоводственной обстановки установил степень пригодности отведенных участков для внедрения выборочной рубки а в дальнейшем указывает на преимущества и перспективы этого метода.

The Possibilities of Selection System in Hungary. — In the district of the National Forestry Enterprise of Eger two stands were chosen to manage them as selection forests according to the principles of Biolley.

The author describes the conditions of these stands, considering their suitability for the planned method and stresses the advantages and effects of the selection system.

Die Möglichkeiten der Plenterung in Ungarn. — Im Verwaltungsgebiet der Forstwirtschaftlichen Nationalunternehmung von Eger wurden zwei Bestände ausgewählt um diese als Plenterwald im Sinne Biolley's zu behandeln. Verf. erörtert auf Grund der Bestandsverhältnisse die Möglichkeiten der Umstellung und betont die Vorteile, bzw. Auswirkungen der Plenterwirtschaft.

AZ ERDŐÁLLOMÁNY ALSÓ KORONASZINTJE

Partos Gyula

634.948.22

Az erdőállományt alkotó fák koronáinak függőleges irányban való elhelyezkedése szerint egy, két vagy esetleg több koronaszintet különböztethetünk meg. A kimagasló és uralkodó fák koronái által elfoglalt övet felső-szintnek, az ez alá eső részt pedig

alsó-szintnek nevezzük. Ennek az alsó-szintnek az erdőgazdasági fontosságát szándékozom most tárgyalás alá venni.

Erdőgazdáink az állomány alsó-szintjének még ma sem szentelnek kellő figyelmet, sőt azt károsnak